

บทความวิจัย

**การจัดการธุรกิจสถานศึกษาเอกชนภายใต้ข้อจำกัดทางกฎหมาย: การศึกษาประเด็นปัญหาและ
แนวทางปฏิรูปตามพระราชบัญญัติโรงเรียนเอกชน พ.ศ. 2550 เปรียบเทียบกับต่างประเทศ**

พรพรรณ ว่องไว^{1*}, วัชรภรณ์ เสือสมิง², สมพร อนันตวรพจน์³ และมารศรี เพ็ญโรจน์⁴

สภานายความในพระบรมราชูปถัมภ์^{1*},

สำนักงานกฎหมายวัชรภรณ์ เสือสมิง², นักวิชาการอิสระ^{3,4}

อีเมล: wai000@hotmail.com^{1*}, watcharaporn1613@gmail.com²,

chiang201@hotmail.com³, academic@umt.ac.th⁴

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาหลักการ แนวคิดและกรอบทางกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการจัดตั้งและการบริหารสถานศึกษาเอกชน วิเคราะห์ข้อจำกัดของพระราชบัญญัติโรงเรียนเอกชน พ.ศ. 2550 ที่ส่งผลกระทบต่อ การดำเนินธุรกิจของภาคเอกชน ตลอดจนเสนอแนวทางการปฏิรูปกฎหมายเพื่อสร้างความสมดุลระหว่างการส่งเสริมสภาพในการประกอบกิจการ และการคุ้มครองมาตรฐานการศึกษา การวิจัยนี้ใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงคุณภาพ ผ่านการวิเคราะห์เอกสารกฎหมาย และการวิเคราะห์เชิงเปรียบเทียบกับกฎหมายของประเทศที่มีระบบการจัดการสถานศึกษาเอกชนที่เข้มแข็ง ได้แก่ ฟินแลนด์ สิงคโปร์ และญี่ปุ่น

ผลการวิจัยพบว่า กฎหมายไทยยังคงมีลักษณะการควบคุมที่เข้มงวด โดยเน้นที่โครงสร้างและกระบวนการมากกว่าผลลัพธ์ทางการศึกษา ซึ่งทำให้สถานศึกษาเอกชนประสบปัญหาในการพัฒนาและแข่งขันทางธุรกิจ ในทางตรงกันข้าม กฎหมายในต่างประเทศมีแนวโน้มที่จะสนับสนุนการบริหารจัดการอย่างมีประสิทธิภาพ โดยมีกลไกการประกันคุณภาพที่มีประสิทธิภาพและโปร่งใส ดังนั้น งานวิจัยจึงเสนอโมเดล "การกำกับดูแลแบบสมดุล" และแนวทางการปฏิรูปกฎหมายในเชิงนโยบายที่ส่งเสริมความยืดหยุ่นทางธุรกิจ ควบคู่ไปกับการคงไว้ซึ่งมาตรฐานทางการศึกษาที่รัฐสามารถตรวจสอบได้อย่างโปร่งใส

คำสำคัญ: โรงเรียนเอกชน, กฎหมายการศึกษา, การกำกับดูแล, การปฏิรูปกฎหมาย, กฎหมายเปรียบเทียบ

Received: 15 June, 2025, **Revised:** 16 October, 2025, **Accepted:** 18 October, 2025

* Corresponding author

**THE MANAGEMENT OF PRIVATE EDUCATIONAL INSTITUTIONS UNDER LEGAL CONSTRAINTS:
A STUDY OF ISSUES AND REFORM PROPOSALS UNDER THE PRIVATE SCHOOLS
ACT B.E. 2550 (2007) IN COMPARATIVE PERSPECTIVE**

Pornphan Wongwai^{1}, Watcharaporn Suasaming²,
Somporn Anantaworapot³ and Marasri Penroj⁴
Lawyers Council of Thailand under the Royal Patronage^{1*},
Watsaraporn Sue Saming Law Office², Independent Scholar^{3,4}
Email: wai000@hotmail.com^{1*}, watcharaporn1613@gmail.com²,
chiang201@hotmail.com³, academic@umt.ac.th⁴*

Abstract

This research aims to study the principles, theories, and legal frameworks relevant to the establishment and administration of private educational institutions, analyze the limitations imposed by the Private Schools Act B.E. 2550 (2007), and propose legal reforms that strike a balance between protecting educational standards and promoting entrepreneurial freedom. The study employs qualitative methodology through document analysis and comparative legal research, focusing on countries with strong regulatory frameworks for private education, namely Finland, Singapore and Japan.

The findings reveal that Thailand's current law remains rigid and control-oriented, emphasizing structural and procedural compliance over educational outcomes. Such a legal environment challenges private schools' development and competitiveness. In contrast, foreign legal systems tend to support institutional autonomy with robust and transparent quality assurance mechanisms. This research proposes a "Balanced Regulation Model" as a reform framework, advocating policy directions that provide greater regulatory flexibility while ensuring public accountability in educational standards.

Keywords: Private schools, Education law, Regulatory governance, Legal reform, Comparative law

*** Corresponding author**

บทนำ (Introduction)

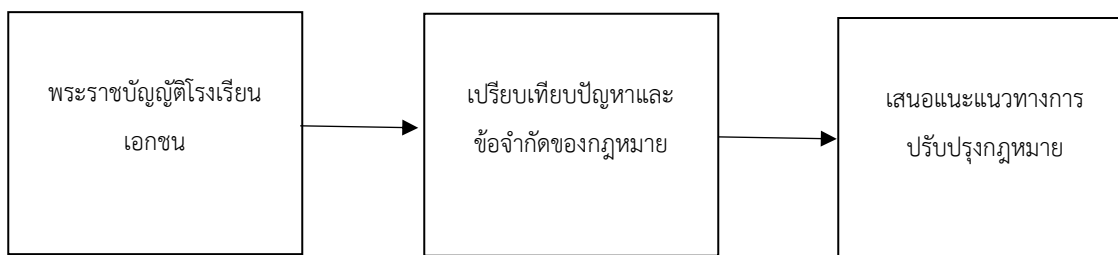
ในปัจจุบันการจัดการศึกษาของภาคเอกชนได้เข้ามามีบทบาทสำคัญควบคู่กับภาครัฐ โดยเฉพาะในช่วงที่รัฐประสบกับข้อจำกัดด้านงบประมาณ บุคลากรและทรัพยากรทางการศึกษา ทั้งนี้ สถานศึกษาเอกชนไม่ได้เป็นเพียงเครื่องมือในการถ่ายโอนภาระจากภาครัฐ แต่ยังเป็น “ผู้เล่นหลัก” ในการยกระดับคุณภาพการศึกษาในเชิงการแข่งขัน โดยเน้นความยืดหยุ่น นวัตกรรมและความรวดเร็วในการตอบสนองต่อความต้องการของผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 (UNESCO Institute, 2022) อย่างไรก็ตาม ความพยายามในการควบคุมคุณภาพของสถานศึกษาเอกชนผ่านกลไกกฎหมายกลับกลายเป็นข้อจำกัดสำคัญที่กระทบต่อเสรีภาพในการประกอบธุรกิจการศึกษา โดยเฉพาะเมื่อกฎหมายใช้กลไกเชิงอำนาจและระบบราชการแบบรวมศูนย์ (centralized administration) ที่อาจไม่สอดคล้องกับสภาพการแข่งขันทางการศึกษาในยุคโลกาภิวัตน์ (วิทยา กิจชาญไพบูรณ์, 2561) พระราชบัญญัติโรงเรียนเอกชน พ.ศ. 2550 แม้จะถูกออกแบบมาเพื่อควบคุมและคุ้มครองคุณภาพการศึกษา แต่ในทางปฏิบัติกลับส่งผลต่อความคล่องตัวในการบริหารของผู้ประกอบการและบางมาตรการอาจขัดแย้งต่อหลักสิทธิเสรีภาพในการประกอบกิจการตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2560 มาตรา 40 มาตรา 77 (ราชกิจจานุเบกษา, 2560)

นอกจากนี้ กฎหมายฉบับดังกล่าวยังมีข้อจำกัดในด้านคุณสมบัติของผู้รับใบอนุญาต การบริหารจัดการโรงเรียนของบุคคลธรรมดาและบทลงโทษสำหรับการฝ่าฝืนกฎหมาย ซึ่งยังขาดความชัดเจนและไม่สะท้อนผลกระทบอย่างแท้จริง ทั้งที่บริบททางสังคมและเทคโนโลยีได้เปลี่ยนแปลงไปอย่างมากในช่วง 15 ปี หลังการตรากฎหมายฉบับนี้ หากเปรียบเทียบกับประเทศอื่น เช่น ญี่ปุ่นและสิงคโปร์ จะพบว่ากฎหมายในประเทศเหล่านั้นได้กำหนดโครงสร้างการบริหารสถานศึกษาเอกชนที่ยืดหยุ่นกว่าของไทย โดยยังคงไว้ซึ่งกลไกควบคุมคุณภาพผ่านระบบประเมินภายนอก และการรับรองวิทยฐานะของบุคลากร (Ministry of Education, Culture, Sports, Science and Technology (Japan), 2023) โดยประเทศญี่ปุ่นอนุญาตให้บุคคลธรรมดาหรือองค์กรไม่แสวงหากำไรจัดตั้งโรงเรียนได้ โดยมีอำนาจบริหารเต็มรูปแบบ ขณะที่ สิงคโปร์กำหนดให้ผู้ประกอบการโรงเรียนเอกชนต้องผ่านการอบรมด้านการจัดการศึกษาและได้รับใบอนุญาตจากกระทรวงศึกษาธิการก่อนเริ่มดำเนินการ (Ministry of Education Singapore, 2022) ด้วยเหตุนี้ บทความนี้จึงมุ่งศึกษากฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการจัดตั้งและดำเนินธุรกิจโรงเรียนเอกชนในประเทศไทย โดยวิเคราะห์ประเด็นปัญหาทางกฎหมายตามพระราชบัญญัติโรงเรียนเอกชน พ.ศ. 2550 พร้อมทั้งเปรียบเทียบกับแนวทางจากต่างประเทศ เพื่อเสนอแนะแนวทางการปรับปรุงกฎหมายที่สมดุลระหว่างการคุ้มครองผู้เรียนกับเสรีภาพในการประกอบกิจการของภาคเอกชน

วัตถุประสงค์ของการวิจัย (Objective of the Research)

1. เพื่อศึกษาแนวคิด ทฤษฎีและกรอบกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการจัดตั้งและบริหารสถานศึกษาเอกชน รวมถึงบทบาทของภาคเอกชนในการจัดการศึกษา
2. เพื่อวิเคราะห์ปัญหาและข้อจำกัดของพระราชบัญญัติโรงเรียนเอกชน พ.ศ. 2550 ที่มีผลกระทบต่อการดำเนินธุรกิจสถานศึกษาเอกชนในประเทศไทย
3. เพื่อเสนอแนะแนวทางการปรับปรุงกฎหมายที่สมดุลระหว่างการคุ้มครองมาตรฐานการศึกษาและการส่งเสริมเสรีภาพในการประกอบกิจการของภาคเอกชน โดยอ้างอิงแนวปฏิบัติจากต่างประเทศ

กรอบแนวคิดการวิจัย (Conceptual Framework)

ภาพประกอบที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

วิธีวิจัย (Research Methodology)

รูปแบบการวิจัย

งานวิจัยนี้ใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) โดยมุ่งเน้นการศึกษาภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติที่เกี่ยวข้องกับการบริหารธุรกิจสถานศึกษาเอกชนภายใต้กรอบกฎหมายในประเทศไทย เปรียบเทียบกับกฎหมายต่างประเทศ เพื่อค้นหาประเด็นปัญหาและเสนอแนะแนวทางการปฏิรูปกฎหมายที่เหมาะสม

แหล่งข้อมูล

งานวิจัยนี้ศึกษาข้อมูลจากแหล่งข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data) ประกอบด้วย

1. เอกสารทางกฎหมาย ได้แก่ พระราชบัญญัติโรงเรียนเอกชน พ.ศ. 2550 และกฎหมายที่เกี่ยวข้อง
2. งานวิจัย บทความวิชาการและเอกสารวิชาการทั้งในและต่างประเทศ
3. กฎหมายหรือระเบียบเกี่ยวกับการจัดตั้งและดำเนินกิจการสถานศึกษาเอกชนในต่างประเทศ เช่น ประเทศฟินแลนด์ สิงคโปร์และญี่ปุ่น ซึ่งเป็นตัวอย่างประเทศที่มีการกำกับการศึกษาเอกชนในรูปแบบที่หลากหลายและมีประสิทธิภาพ

วิธีการวิเคราะห์ข้อมูล

งานวิจัยนี้ใช้วิธีการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) สำหรับข้อมูลจากเอกสาร โดยจัดหมวดหมู่ตามประเด็น ได้แก่ โครงสร้างและบทบาทของสถานศึกษาเอกชน อุปสรรคทางกฎหมายที่ส่งผลต่อการดำเนินงาน กลไกการควบคุมกับเสรีภาพในการดำเนินธุรกิจ แนวทางการปฏิรูปตามแนวทางต่างประเทศการวิเคราะห์เชิงเปรียบเทียบ (Comparative Legal Analysis) เพื่อระบุความเหมือนและความต่างของกฎหมายไทยกับต่างประเทศ

ขอบเขตการวิจัย

1. ด้านเนื้อหามุ่งเน้นการศึกษากฎหมายที่มีผลต่อการดำเนินธุรกิจสถานศึกษาเอกชน โดยเฉพาะพระราชบัญญัติโรงเรียนเอกชน พ.ศ. 2550 รวมถึงกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง
2. ด้านขอบเขตของเนื้อหา งานวิจัยนี้ศึกษาพระราชบัญญัติโรงเรียนเอกชน พ.ศ. 2550 รวมถึงกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องในประเทศไทยเป็นหลักเพื่อเปรียบเทียบกับข้อมูลกฎหมายจากต่างประเทศ
3. ด้านขอบเขตของระยะเวลาที่ใช้ในการศึกษา งานวิจัยนี้รวบรวมข้อมูลกฎหมายและกรณีศึกษาที่เกี่ยวข้อง ซึ่งเผยแพร่ในช่วงปี พ.ศ. 2550-2568 เพื่อสะท้อนความเปลี่ยนแปลงและแนวโน้มของกฎหมายฉบับล่าสุด

สรุปผลการวิจัย (Research Conclusions)

การศึกษานี้มุ่งเน้นวิเคราะห์กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการจัดการธุรกิจสถานศึกษาเอกชนภายใต้ข้อจำกัดทางกฎหมายของประเทศไทย โดยเฉพาะพระราชบัญญัติโรงเรียนเอกชน พ.ศ. 2550 และเปรียบเทียบกับระบบกฎหมายของประเทศฟินแลนด์ ญี่ปุ่น และสิงคโปร์ ซึ่งมีนโยบายการสนับสนุนสถานศึกษาเอกชนที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ผลการศึกษาแสดงให้เห็นว่า กฎหมายไทยยังเน้นควบคุมเชิงโครงสร้างและกิจการอย่างเข้มงวด โดยเฉพาะอย่างยิ่งด้านการกำหนดรูปแบบสถานศึกษาเอกชนที่ต้องไม่แสวงหากำไรและข้อจำกัดด้านการบริหารจัดการภายในสถานศึกษา (กระทรวงศึกษาธิการ, 2550) ขณะที่ ประเทศฟินแลนด์และญี่ปุ่นมีแนวทางเปิดเสรีมากกว่าและเน้นประกันคุณภาพ โดยใช้กรอบมาตรฐานขั้นต่ำ (Ministry of Education Finland, 2022) ส่วนสิงคโปร์เปิดโอกาสให้สถานศึกษาเอกชนดำเนินธุรกิจได้อย่างเสรีมากที่สุด โดยรัฐทำหน้าที่เป็นผู้กำกับดูแลมาตรฐานผ่านระบบการรับรองคุณภาพแทนการควบคุมโดยตรง (Ministry of Education Singapore, 2023) ทั้งนี้ งานวิจัยฉบับนี้ สามารถสรุปผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบกฎหมายไทยกับต่างประเทศในด้านต่าง ๆ ได้ ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 การเปรียบเทียบกฎหมายไทยกับต่างประเทศ

ประเด็น/ประเทศ	ไทย	ฟินแลนด์	ญี่ปุ่น	สิงคโปร์
1. สถานะของสถานศึกษาเอกชน	ถูกควบคุมใกล้เคียงกับหน่วยงานรัฐ ต้องไม่มุ่งแสวงหากำไร (มาตรา 7)	โรงเรียนเอกชนสามารถแสวงหากำไรในบางประเภท (เช่น โรงเรียนนานาชาติ) แต่ต้องได้รับใบอนุญาต	สถานศึกษาเอกชนมีฐานะเป็น Educational Corporations ต้องไม่มุ่งหากำไร	สามารถจัดตั้งเป็นธุรกิจได้ (Private Limited Company) ภายใต้การกำกับของ MOE
2. การกำกับดูแลของรัฐ	มีการควบคุมหลักสูตร คุณสมบัติครู ค่าเล่าเรียน และการเงินอย่างเข้มงวด	กำกับหลักสูตรขั้นต้นเท่านั้น (National Core Curriculum) อิสระในเนื้อหาเพิ่มเติม	กระทรวงศึกษาธิการ กำหนดมาตรฐานหลักสูตร ครู และโครงสร้างองค์กร	ระบบ Edutrust Certification ใช้กลไกประกันคุณภาพแบบเอกชนควบคู่การกำกับโดยรัฐ
3. การสนับสนุนจากภาครัฐ	มีเงินอุดหนุนตามเงื่อนไข แต่ไม่ทั่วถึง โรงเรียนธุรกิจแท้ไม่สามารถขอรับ	โรงเรียนบางประเภท ได้รับเงินสนับสนุนตามจำนวนเด็กและคุณภาพการสอน	รัฐให้เงินอุดหนุนและสิทธิประโยชน์ด้านภาษี แก่สถานศึกษาเอกชนที่ไม่แสวงหากำไร	ไม่มีเงินอุดหนุน แต่เปิดเสรีการลงทุนเพื่อดึงเอกชนเข้าร่วมระบบอย่างมีมาตรฐาน
4. เสรีภาพในการบริหารจัดการ	จำกัดโดยกฎระเบียบ เช่น โครงสร้างผู้บริหาร การเงิน การเปิด-ปิด สาขา	อิสระมากในการออกแบบหลักสูตร บริหารองค์กร และเลือกวิธีสอน	มีกรอบควบคุมแต่ยืดหยุ่นมากกว่าไทยในด้านการบริหารภายใน	ยืดหยุ่นสูงสุด โดยรัฐวางกรอบการรับรองมาตรฐานเท่านั้น ไม่แทรกแซงกิจการภายใน

จากการวิเคราะห์เปรียบเทียบข้อมูล ตามตารางที่ 1 การเปรียบเทียบกฎหมายไทยกับต่างประเทศ พบว่า พระราชบัญญัติโรงเรียนเอกชน พ.ศ. 2550 ยังมีข้อจำกัดเรื่องความยืดหยุ่นและเสรีภาพในการบริหารจัดการสถานศึกษาเอกชน ซึ่งส่งผลกระทบต่อการพัฒนาธุรกิจสถานศึกษาเอกชนในประเทศไทย ขณะที่ประเทศอื่น ๆ ให้ความสำคัญกับการประกันคุณภาพมากกว่าการควบคุมกิจการโดยตรง ทำให้สถานศึกษาสามารถสร้างนวัตกรรมและปรับตัวได้ดีขึ้นตามบริบทของตลาดและความต้องการของผู้เรียน ดังนั้น จึงเสนอให้มีการปรับปรุงกฎหมายไทยโดยเน้นการสร้างสมดุลระหว่างการคุ้มครอง

มาตรฐานการศึกษาและส่งเสริมเสรีภาพในการบริหารจัดการ เช่น 1) การลดข้อจำกัดที่เข้มงวดในเรื่องรูปแบบการจัดตั้งสถานศึกษาเอกชนและโครงสร้างผู้บริหารสถานศึกษาเอกชน 2) การปรับวิธีการกำกับดูแล จากการควบคุมเชิงโครงสร้างเป็นการประกันคุณภาพที่เน้นผลสัมฤทธิ์ รวมทั้ง 3) การเปิดโอกาสให้สถานศึกษาสามารถเลือกใช้โมเดลธุรกิจหลากหลายที่เหมาะสมกับยุคสมัยที่เปลี่ยนแปลงไป

ทั้งนี้ จากการศึกษาวิเคราะห์พระราชบัญญัติโรงเรียนเอกชน พ.ศ. 2550 ภายใต้บริบทของการจัดการธุรกิจสถานศึกษาเอกชนในประเทศไทย พบว่ากฎหมายฉบับนี้มีข้อจำกัดทั้งในด้านการกำกับดูแลและเสรีภาพในการบริหารจัดการสถานศึกษาเอกชน ซึ่งส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพในการดำเนินธุรกิจและการพัฒนานวัตกรรมทางการศึกษา ทั้งนี้ จากการเปรียบเทียบกับกฎหมายของประเทศฟินแลนด์ ญี่ปุ่นและสิงคโปร์ พบว่าประเทศเหล่านี้มีแนวทางการกำกับดูแลและบริหารจัดการสถานศึกษาเอกชนที่เน้นการเปิดเสรีมากกว่า โดยใช้การประกันคุณภาพและการรับรองมาตรฐานเป็นเครื่องมือหลักในการกำกับดูแล มากกว่าการควบคุมเชิงโครงสร้างโดยตรง ดังนั้น การศึกษานี้ชี้ให้เห็นถึงความจำเป็นในการปฏิรูปกฎหมายไทยเพื่อสร้างสมดุลระหว่างการควบคุมมาตรฐานการศึกษาและการส่งเสริมเสรีภาพในการบริหารธุรกิจสถานศึกษาเอกชน ซึ่งจะช่วยส่งเสริมให้ภาคเอกชนสามารถพัฒนาสถานศึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพและตอบสนองความต้องการของผู้เรียนและสังคมได้ดียิ่งขึ้น (กระทรวงศึกษาธิการ, 2550) อย่างไรก็ตาม งานวิจัยนี้ก่อให้เกิดองค์ความรู้ใหม่ในการออกแบบระบบนโยบายการกำกับดูแลสถานศึกษาเอกชน โดยเสนอโมเดลที่สมดุลระหว่างการคุ้มครองมาตรฐานและการส่งเสริมเสรีภาพ พร้อมวางฐานการวิเคราะห์ทางกฎหมายในบริบทของการเปรียบเทียบอย่างเป็นระบบ ซึ่งสามารถนำไปพัฒนาต่อยอดเชิงวิชาการและนโยบายได้อย่างเหมาะสม

ข้อเสนอแนะของงานวิจัย (Research Recommendations)

ข้อเสนอแนะสำหรับการนำไปใช้

จากผลการศึกษามีข้อเสนอแนะสำหรับการนำไปใช้ได้ ดังนี้

1. การปรับปรุงกฎหมายโรงเรียนเอกชน ควรเน้นการลดข้อจำกัดที่เข้มงวดเกินไป เช่น การผ่อนคลายเงื่อนไขเกี่ยวกับรูปแบบสถานศึกษาและโครงสร้างการบริหาร เพื่อเพิ่มความคล่องตัวในการดำเนินธุรกิจ
2. พัฒนากลไกการกำกับดูแลโดยใช้ระบบประกันคุณภาพ ที่ยืดหยุ่นและตอบสนองได้รวดเร็ว แทนการควบคุมโดยตรงที่มุ่งเน้นกระบวนการและโครงสร้างมากเกินไป
3. ส่งเสริมความร่วมมือระหว่างภาครัฐและเอกชน เพื่อสร้างระบบสนับสนุนที่ช่วยพัฒนาคุณภาพสถานศึกษาและตอบสนองต่อนโยบายการศึกษาในระดับชาติ
4. ศึกษาและนำแนวปฏิบัติที่ประสบความสำเร็จจากต่างประเทศ เช่น ระบบ Edutrust ของสิงคโปร์หรือกรอบการกำกับดูแลของฟินแลนด์ มาปรับใช้ในบริบทของไทยอย่างเหมาะสม

ข้อเสนอแนะสำหรับงานวิจัยในอนาคต

จากการศึกษาสามารถให้ข้อเสนอแนะสำหรับงานวิจัยในอนาคตได้ ดังนี้

1. การศึกษาเชิงลึกผลกระทบของการควบคุมเชิงโครงสร้างต่อการพัฒนานวัตกรรมการศึกษา งานวิจัยในอนาคตควรมีการวิจัยเชิงประจักษ์เพื่อประเมินผลกระทบที่ชัดเจนและเป็นปริมาณ (Quantitative) ของข้อจำกัดทางกฎหมายที่เน้นการควบคุมเชิงโครงสร้าง (เช่น รูปแบบการจัดตั้งและโครงสร้างผู้บริหาร) ตามพระราชบัญญัติโรงเรียนเอกชน พ.ศ. 2550 ต่อขีดความสามารถในการสร้างสรรค์นวัตกรรมทางการศึกษาและความคล่องตัวทางธุรกิจของสถานศึกษาเอกชนในประเทศไทย

2. การพัฒนากลไกการประกันคุณภาพแบบมีส่วนร่วมที่เหมาะสมกับบริบทไทย งานวิจัยในอนาคตควรศึกษาและออกแบบ "โมเดลการกำกับดูแลแบบสมดุล" (Balanced Regulation Model) ที่เสนอในงานวิจัยนี้ โดยเน้นการพัฒนากลไกการประกันคุณภาพและการรับรองมาตรฐานที่ยืดหยุ่น เช่น การนำระบบ Edutrust ของสิงคโปร์มาปรับใช้อย่างเหมาะสมกับบริบทสังคมและกฎหมายไทย เพื่อให้เกิดความสมดุลระหว่างเสรีภาพในการบริหารธุรกิจและการธำรงไว้ซึ่งมาตรฐานการศึกษา

เอกสารอ้างอิง (References)

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2550). *พระราชบัญญัติโรงเรียนเอกชน พ.ศ. 2550*. ราชกิจจานุเบกษา.
- ราชกิจจานุเบกษา. (2560). *รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2560*. สืบค้นจาก <https://www.ratchakitcha.soc.go.th/DATA/PDF/2560/A/040/1.PDF>
- วิทยา กิจชาญไพบูลย์. (2561). ข้อจำกัดของกฎหมายไทยในการส่งเสริมโรงเรียนเอกชน. *วารสารนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์*. 47(3), 32–56.
- Ministry of Education Finland. (2022). *Education system in Finland*. Retrieved from <https://minedu.fi/en/education-system>
- Ministry of Education Singapore. (2022). *Private Education Regulations (S 529/2009) under the Private Education Act (Chapter 247A)*. Retrieved from <https://sso.agc.gov.sg/SL/PEA2009-S617-2009>
- Ministry of Education Singapore. (2023). *Private Education Act and Edutrust certification*. Retrieved from <https://www.moe.gov.sg/education/private-education>
- Ministry of Education, Culture, Sports, Science and Technology (Japan). (2023). *Overview of the Private School Act*. Retrieved from https://www.mext.go.jp/en/something/overview/private_school_act.html
- UNESCO Institute. (2022). *Private Education and Public Goals: Balancing Public Responsibility and Private Participation*. Retrieved from <https://uis.unesco.org/en/something/private-education-publicgoals.pdf>